

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoCsp/19/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122416113
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6122416113.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: I/ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., štátna príslušnosť SR, II/ E. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX D., štátna príslušnosť SR, obaja zastúpení Centrom správnej pomoci Košice, občianske združenie, so sídlom Tomášikova 147/3, 040 01 Košice - Sever, IČO: 51847124 o zaplatenie 24 744,57 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/124/2022-346 zo dňa 13. mája 2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 12Csp/124/2022-346 zo dňa 13. mája 2025, p o t v r d z u j e.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom rozhodol tak, žalobu v celom rozsahu zamietol (výrokom I.). Výrokom II. rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným I/ a II/ náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/9/2024-259 zo dňa 29. 11. 2024 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe.

3. V odôvodnení okresný súd uviedol zoznam listinných dokladov, ktorých oboznámenie vykonal, v plnom znení citoval ustanovenia § 52 ods. 2, § 54a, § 100 ods. 1, 101, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 7 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 - 43, § 9 ods. 1, 2 - 19, § 11 ods. 1 - 4 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 369 ods. 1 - 3 Obchodného zákonníka, § 3 Nariadenia vlády 87/1995 Z. z. Následne súd prvej inštancie uviedol, že aktívna legitímácia žalobcu vyplýva zo Zmluvy o úvere číslo 2927719001 zo dňa 26. 07. 2013. Žalovaní sú na základe zmluvy pasívne legitimovaní. Predmet sporu vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, ide o úver spotrebiteľský upravený zák. č. 129/2010 Z. z., účelom medziúveru a stavebného úveru bola modernizácia bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb bytového domu, alebo udržiavacie práce na nich.

4. Okresný žalobu z dôvodu premlčania zamietol, k čomu uviedol dôvod v rozsahu - premlčacia lehota začala plynúť dňa 16.06.2019 a uplynula 16.06.2022, pričom žalobca žalobu podal po trojročnej

premlčacej dobe 09.09.2022. Dospel tiež k záveru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko zosplatniť úver je možné najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, čo sa nestalo. Výzva na možné zosplatnenie úveru bola zo dňa 03. 02. 2020 doručená 06. 02. 2020, úver bol zosplatnený 16. 04. 2020, pričom veriteľ tak mohol urobiť do najbližšej splatnej splátky 15. 03. 2020.

5. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie navyše uviedol, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z. z. Nesprávne je uvedená suma celkovej výšky spotrebiteľského úveru 25 000,- Eur, keďže v sebe zahŕňa aj poplatok za poskytnutie medziúveru 300,- Eur. Reálne žalovaní dostali sumu 24 700,- Eur. V zmluve teda absentoval údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru (rozhodnutie NR SR sp. zn. 9Cdo/287/2021). V zmluve v časti medziúveru je nesprávne uvedený aj údaj o výške RPMN a to aj z dôvodu, že veriteľ nezahrnul do nej vklady na sporenie, ktoré sú priamymi nákladmi úveru. Neprijateľnými zmluvnými podmienkami je dohodnutý poplatok za spracovanie úveru, poplatok za vedenie účtu. Dotazom na Národnú banku Slovenska zistil, že bonita klienta bola správne preskúmaná.

6. V závere odôvodnenia súd prvej inštancie uviedol, že zosplatnenie bolo uskutočnené neplatne, nárok žalobcu je premlčaný, a preto je zamietnutý v istine príslušenstve v celom rozsahu.

7. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca (ďalej aj „odvolateľ“) v súlade s § 355 ods. 1 CSP, v lehote v súlade s § 362 ods. 1 CSP. Odvolateľ uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), d), h) CSP. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

8.1 Odvolateľ namietal záver okresného súdu, že nárok žalobcu je premlčaný, že došlo neplatne k zosplatneniu úveru, že je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru a že je nesprávne uvedená RPMN.

8.1.1 V odvolaní namietal, že posúdenie veci súdom, že mohol zosplatniť úver len do 15. 03. 2020 je nesprávny. Poukázal na to, že upozornil žalovaných na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti listom z 03. 02. 2020 s tým, že ak nebude realizovaná úhrada mesačných splátok, vrátane splátky splatnej v mesiaci február 2020, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. K úhrade nedošlo, a to napriek skutočnosti, že žalovaní boli žalobcom opätovne na úhradu vyzvaní a poučení o práve veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti výzvou z 18. 02. 2020 - informácia o nezaplatení splátky, zo dňa 01. 03. 2020 - upomienka zo dňa 20. 03. 2020 - informácia o nezaplatení splátky a 01. 04. 2020 - upomienka. V nadväznosti na uvedené žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16. 04. 2020, t. j. po uplynutí notifikačnej lehoty 15 dní, a teda žalobca splnil zákonné predpoklady pre platné zosplatnenie úveru. Odvolateľ namietal, že žalovaní nezaplatili od upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti žiadnu ďalšiu splátku, a teda žalobca bol oprávnený kedykoľvek vyhlásiť splatnosť, keďže to je jeho právo a nie povinnosť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16CoCsp/22/2021, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7CoCsp/4/2021, Krajského súdu v Trenčíne 6CoCsp/12/2021.

8.1.2 K záveru okresného súdu, že nárok je premlčaný odvolateľ uviedol, že žalovaní sa dostali do omeškania nezaplatením splátky za mesiac 9/2019, v omeškaní teda boli od 16. 09. 2019. Súd prvej inštancie nepožadoval doloženie špecifikácie započítania platieb od žalobcu, žalobca mal preto za to, že táto otázka nie je sporná. V rámci odvolania predložil prehľad o tom ako započítal jednotlivé platby od žalovaných.

8.1.3 Odvolateľ tiež namietal záver okresného súdu o nesprávnom uvedení celkovej výšky poskytnutého úveru, tvrdil, že účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli na tom, že celková suma poukázaných prostriedkov bude znížená o výšku poplatku za spracovanie úveru vo výške 300,- Eur a žalovaným bola celkovo vyplatená suma 24 700,- Eur. V súlade so zmluvou sa poplatok za spracovanie medziúveru stal splatným pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru tak, že celková suma poukázaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Poplatok za spracovanie medziúveru vyplýva priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle § 499 zák. č. 513/1991 Zb.. Žalobca žalovaným tieto finančné prostriedky, t.j. poplatok požičal,

čím im vyšiel v ústrety. Pokiaľ ide o výpočet RPMN je irelevantné, či sa bude výpočet odvíjať od celkovej sumy požičaných peňazí, alebo od sumy poníženej o poplatok za spracovanie úveru, lebo výsledok bude stále tá istá výška v RPMN. Rovnako je nesprávny záver okresného súdu o nesprávnosti výšky RPMN z dôvodu nezahrnutia vkladov na sporenie.

8.2 Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť, namietali uvádzanie novôt v odvolacom konaní. Uviedli, že neboli splnené podmienky pre platné zosplatnenie úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ, preto nemohlo dôjsť k zosplatneniu úveru platne. Poukázali na to, že došlo k ustáleniu rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu SR súvisiacej s otázkou zosplatnenia, a to nevyhnutnosti presne špecifikovať konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne veriteľ zosplatnil celý dlh, ako podmienky platnosti zosplatnenia. Nestačí teda uviesť len výšku dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, treba uviesť konkrétnu splátku, ktorá je dôvodom predčasného zosplatnenia.

8.2.1 K námietka odvolateľa v súvislosti s nesprávnym uvedením celkovej výšky poskytnutého úveru poukázali na ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu R 49/2022. Pokiaľ je predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. V dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. V tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/225/2022. Poukázali na vyjadrenie Národnej banky Slovenska v konaní, ktorá uviedla, že v zmluve absentuje zlúčená RPMN úveru, keďže ide o jeden úver, ktorý sa skladá z dvoch častí (mediúveru a stavebného úveru), a teda nie je dostačujúce uvádzať RPMN len jednotlivých častí úveru.

8.3 Odvolateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných k jeho odvolaniu zotrval na odvolaní.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, § 380 CSP, nariadil pojednávanie v súlade s § 385 ods. 1 CSP, v súlade s § 390 CSP sám rozhodol vo veci, z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania. Odvolací súd vzhľadom na nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie pre nedostatok dôvodov, neuvedenie zisteného skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie a jeho posúdenia, nariadil pojednávanie a zopakoval dokazovanie potrebné na zistenie rozhodného skutkového stavu pre posúdenie veci. Odvolací súd zdôrazňuje, že v rozhodnutí, ktorým zrušil prvé rozhodnutie okresného súdu, okrem iného uviedol: „Zo skutkových záverov súdu prvej inštancie a nedostatku odôvodnenia rozhodnutia, nie je možné preskúmať záver súdu prvej inštancie o platnom vyhlásení mimoriadnej splatnosti“.

11. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 24 754,57 Eur s príslušenstvom, a to titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 26. 07. 2013, na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným medziúver v sume 25 000 Eur. Žalovaní sa zaviazali splácať úver mesačnými splátkami vrátane úrokov vo výške 181,71 Eur, splatných do 15 dňa mesiaca. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 15.07.2043. Účastníci zmluvného vzťahu dohodli právo veriteľa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

12. V konaní bolo nesporné, že zmluva uzatvorená medzi stranami sporu bola zmluvou spotrebiteľskou v súlade s § 52 a nasl. OZ, keď žalovaným v právnom postavení spotrebiteľov bol poskytnutý úver žalobcom - dodávateľom.

13. Z dôvodu, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas, boli žalovaní opakovane vyzývaní žalobcom na úhradu dlžných splátok a upozornení na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, k úhrade dlžných splátok nedošlo.

14. V konaní je nesporné, že žalobca uplatnil svoj nárok titulom zosplatnenia spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru podľa § 53 ods. 9 v

spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že zosplatiť úver je možné najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky, čo sa nestalo. Výzva na možné zosplatenie úveru bola zo dňa 03. 02. 2020 doručená 06. 02. 2020, úver bol zosplatený 16. 04. 2020, pričom veriteľ tak mohol urobiť do najbližšej splatnej splátky 15. 03. 2020.

15. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku úveru žalobca zosplatiť úver, pričom toto skutkové zistenie je rozhodujúce pre posúdenie záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti zosplatenia. Žalovaní už v prvoinštančnom konaní namietali neplatnosť zosplatenia.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zopakoval dokazovania, potrebné pre zistenie, či došlo k platnému zosplateniu úveru, t.j. zisťoval skutkový stav v rozsahu naplnenia hypotézy ustanovení § 52 a nasl. OZ, § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ účinných do 01. 11. 2024.

17. Žalobca v prvoinštančnom konaní tvrdil, že k zosplateniu úveru došlo na základe jeho listov adresovaných žalovaným a to listu z 03. 02. 2020 „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti...“ a listu zo 16. 04. 2020 „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru splatnosti...“.

18. Na pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie:

1/ Listom žalobcu žalovaným z 03. 02. 2020 označeným: „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zmluvy o stavebnom sporení číslo XXXXXXXXXXXX, zmluvy o medziúvere číslo XXXXXXXXXXXX“, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca ním oznámil žalovaným, že dňa 17. 02. 2020 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, respektíve omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac február 2020 (pozn. odvolacieho súdu - splátka za mesiac február 2020 v čase „Upozornenia“ nebola splatná, jej splatnosť bola dohodnutá k 15. 02. 2020), celková výška úrokov z medziúveru, respektíve celková výška vkladov spolu - 967,70 Eur. Zároveň bolo v liste uvedené, že v prípade, že do uvedeného dátumu, t.j. 17. februára 2020 nedôjde k úhrade, bude žalovaným zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy (cca - 24 571,44 Eur).

2/ Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 16. 04. 2020 z ktorého obsahu vyplýva, že sa týka zmluvy o stavebnom sporení číslo: XXXXXXXXXXXX, zmluvy o medziúvere číslo: XXXXXXXXXXXX. V oznámení žalobca uviedol, že v zmysle zmluvy a všeobecných podmienok je oprávnený jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úverov. Z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas niekoľkokrát písomne upozornil žalovaných a vyzval ich k pravidelnému splácaniu úveru. Vzhľadom k tomu, že porušili dohodnuté podmienky, nakoľko sú žalovaní v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, boli naplnené skutočnosti v zmysle zmluvy o úvere, resp. na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Týmto oznamuje žalovaným, že ku dňu 16. 04. 2020 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru na základe zmluvy o úvere. Na základe toho žiadal žalovaných vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k 16. 04. 2020 predstavuje 24 979,57 Eur.

19. Odvolací súd posúdením obsahu listinných dôkazov zistil, že z ich obsahu nie je možné zistiť pre ktorú konkrétnu nezaplatenú splátku žalobca žiadal o zaplatenie celej pohľadávky (resp. využil svoje právo na zosplatenie). Z vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že žalobca v právnych úkonoch na základe, ktorých tvrdil zosplatenie úveru nekonkretizoval splátku, pre nezaplatenie ktorej využil svoje právo zosplatiť úver a z obsahu týchto právnych úkonov konkrétnu splátku nemožno ustáliť.

20. Podľa § 52 ods. 1, § 53 ods. 9 OZ účinného do 01.11.2024 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom.

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa článku 2 ods. 1, 2 CSP ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

21. Odvolací súd posúdil zistený skutkový stav v súlade s už ustálenou rozhodovacou praxou NS SR - právnou vetou publikovanou v Zbierka stanovísk a rozhodnutí NS SR č. 3/2025, pod č. 34, vyplývajúcej z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/152/2022, ktorá znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

22. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalobcom došlo k neplatnému zosplatneniu úveru.

23. Následne odvolací súd vec posúdil aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, z ktorého vyplýva, že súd môže posudzovať žalobou uplatnený nárok vzhľadom na vymedzený petit a v žalobe uvedený skutkový základ. Žalobca sa domáhal nároku na základe toho, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkoval k svojim tvrdeniam aj dôkazy a na tom spočívala aj obrana žalovaných. Žalobca v žalobe netvrdil také skutočnosti, na základe ktorých by mu mohla byť priznaná, čo len časť nároku. Na základe skutkových tvrdení žalobcu žalobcovi nemožno uplatnený nárok priznať ani v časti (napr. splatné splátky), preto odvolací súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Súd nemohol prekročiť žalobcom skutkovo vymedzený predmet sporu porušiť by tým zásadu „ne ultra petitum“.

24. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v časti zamietnutia žaloby ako vecne správne. Odvolací súd vzhľadom na svoj záver sa už nevyporiadal s ďalšími odvolacími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní, pretože tieto by nemali vplyv na samotný výrok rozhodnutia.

25. Pre úplnosť odvolací súd udáva, že na prostriedky procesného útoku predložené žalobcom v odvolacom konaní (listinné dôkazy - 2. upomienka z 01. 03. 2020, informácia o nezaplatení splátky z 20.03.2020, predžalobná upomienka z 01.04.2020, informácia o nezaplatení splátky z 18.02.2020), keďže tieto neboli žalobcom uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol odvolací súd prihliadnuť, pretože nespĺňajú hypotézu ustanovenia § 366 CSP. Žalobca v odvolaní ani netvrdil skutočnosti, ktoré by podľa neho spĺňali hypotézu ustanovenia § 366 CSP a z obsahu odvolania ani nevyplývajú.

26. Vzhľadom na potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej, ktorým žalobu zamietol je vzhľadom na úspech žalovaných v prvoinštančnom konaní vecne správny aj výrok rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie žalovaným priznal plnú náhradu trov konania, preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania.

27. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP za použitia § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán sporu vo veci. Žalovaní mali vo veci úspech v plnom rozsahu, preto im odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,

- b) kto ho robí,
  - c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.